

LXX.

Foreløbig Betænkning

over

Forslag til Lov om Pensionering af Underbefalingsmænd og Menige samt de med disse Klasser Ligestillede af Hæren og Søværnet og om Invalidforsørgelse m. m.

(Afgiven af Folkethingets Udvalg den 5te Maj 1875.)

Til nærværende Udvalg var foruden det ovennævnte Lovforslag henvist det ved privat Initiativ indbragte Lovforslag om Forhøjelse af Invalidforsørgelsen. Da Udvalgets Flertal (Berg, Bernitsen, Boffen, Clausager, Holm, N. Jensen, Skanderborg Amts 2den Valgkreds, Rjar og S. Peder- sen) maatte erkjende, at det mere omfattende Re- gjeringsforslag vilde kræve længere Tid, inden det kunde gjøres færdigt, og da man paa den anden Side maatte lægge særdeles Vægt paa, at der saavidt mulig kunde tilstaas en Forhøjelse af de gjældende Invalidforsørgelser, besluttede man at fremskynde Behandlingen af det private Lovforslag, der kun omhandlede den nævnte Forhøjelse, hvor- om der i Realiteten saavel ifjor som ogsaa nu var Enighed i Udvalget, medens Mindretallet for- mente indtil videre at maatte gjøre sin Tilslutning dertil afhængig af, hvorledes Ministeren stillede sig til Sagen. Dette Lovforslag indstillede derefter til Thinget, hvor det vedtoges imod Finansmini- sterens Modstand, hvorefter det i det andet Thing negtedes Overgang til 2den Behandling.

Udvalget havde imidlertid fortsat med Be- handlingen af Regjeringsforslaget, der foruden fuldstændige Regler for Invalidforsørgelsen tillige omfatter de militære Underklassers Pensionering. Udvalgets Flertal har antaget, at disse to For- hold kun staa i en saa fjern Forbindelse med hin- anden, at de rettest bør gjøres til Gjenstand for særskilte Love; Invalidforsørgelsen strækker sig allerede nu videre end til Underklasserne, og man maatte yderligere ønske at udvide den til ogsaa at omfatte de civile Embeds- og Bestillingsmænd. Den egentlige Pensionering er dernæst i sit Væsen forskjellig fra Invalidforsørgelsen derved, at den

første er en blot Beregnings- sag, medens den an- den maa være Gjenstand for Bestyrelsens Skjøn. Naar man ønskede at give denne Bestyrelse en Omdannelse, som forment ig i høiere Grad end hidtil vilde sætte den istand til at virke efter sit egentlige Niemed, maatte det fremstille sig som saa meget mere ønskeligt at fritage den for det rent administrative Arbejde, der staa i Forbindelse med de egentlige Pensjonsberegninger, og som der- for rettest burde henlægges til Pensjonskontoret. Naar Udvalgets Flertal saaledes maatte ønske at afskille Lovforslagets to ovennævnte Affnit i sær- skilte Love, da kunde man ikke være i Tvivl om, hvilket af Affnitene der burde behandles først. Pensjonsforholdene faae nemlig først deres rette Belysning, naar de behandles i Forbindelse med de militære Lønningslove, der paa det Tidspunkt (30te November) end ikke vare forelagte.

Udvalget tog saaledes fat paa at behandle Affnitted om Invalidforsørgelsen. Ønsket om at udvide Reglerne for Invalidforsørgelse ogsaa til Statens civile Embeds- og Bestillingsmænd blev af Finansministeren imødekomet saaledes, at han meddelte Udvalget et foreløbigt Udkast til særlig Lov om Invalidforsørgelse for disse Personer. Naar Ministeriet altsaa ikke har troet at kunne indordne disse Regler i den almindelige Invalid- lov, har Udvalget foretrukket i denne at foreslaa tilføjet en Paragraf, der hjemler de civile Embeds- og Bestillingsmænds Afgang til Invalidforsørgelse i Lighed med de militære, medens Forsørgelsen dog i hvert Tilfælde foreslaas fastsat ved Finans- loven. Principet er herved staaet fast, medens de Bønsøgeligheder ere undgaede, der vilde møde ved Afgjørelsen i Enkeltheberne. Udvalgets